

Ik stond in een hoek van ons huis en keek rond.
Ik wist niet wat ik moest doen, maar mijn broer
stopte haastig onze spullen in zijn schooltas.

‘Wat moeten we nou doen?’ vroeg ik aan hem.

‘Wil je een ontdekkingsreiziger zijn?’ vroeg hij.
Hij pakte zijn hoed van een plank en zette
hem op mijn hoofd.

‘Een ontdekkingsreiziger? Maar hoe dan?’

‘Maak je geen zorgen, het wordt
allemaal uitgelegd in dit boek!
Ik zal het je voorlezen, maar
alleen als je belooft dat je goed
luistert.’

‘Ik belof het! Ik belof het!’
riep ik meteen.

Opnieuw klonken er enge geluiden.
'Hoor jij ze ook?' vroeg ik.

'Sst! Kijk in het boek. Hier staat dat
we een kaart nodig hebben.'

'Staat er ook in het boek waar
ontdekkingsreizigers naartoe gaan?'
vroeg ik aan mijn broer.

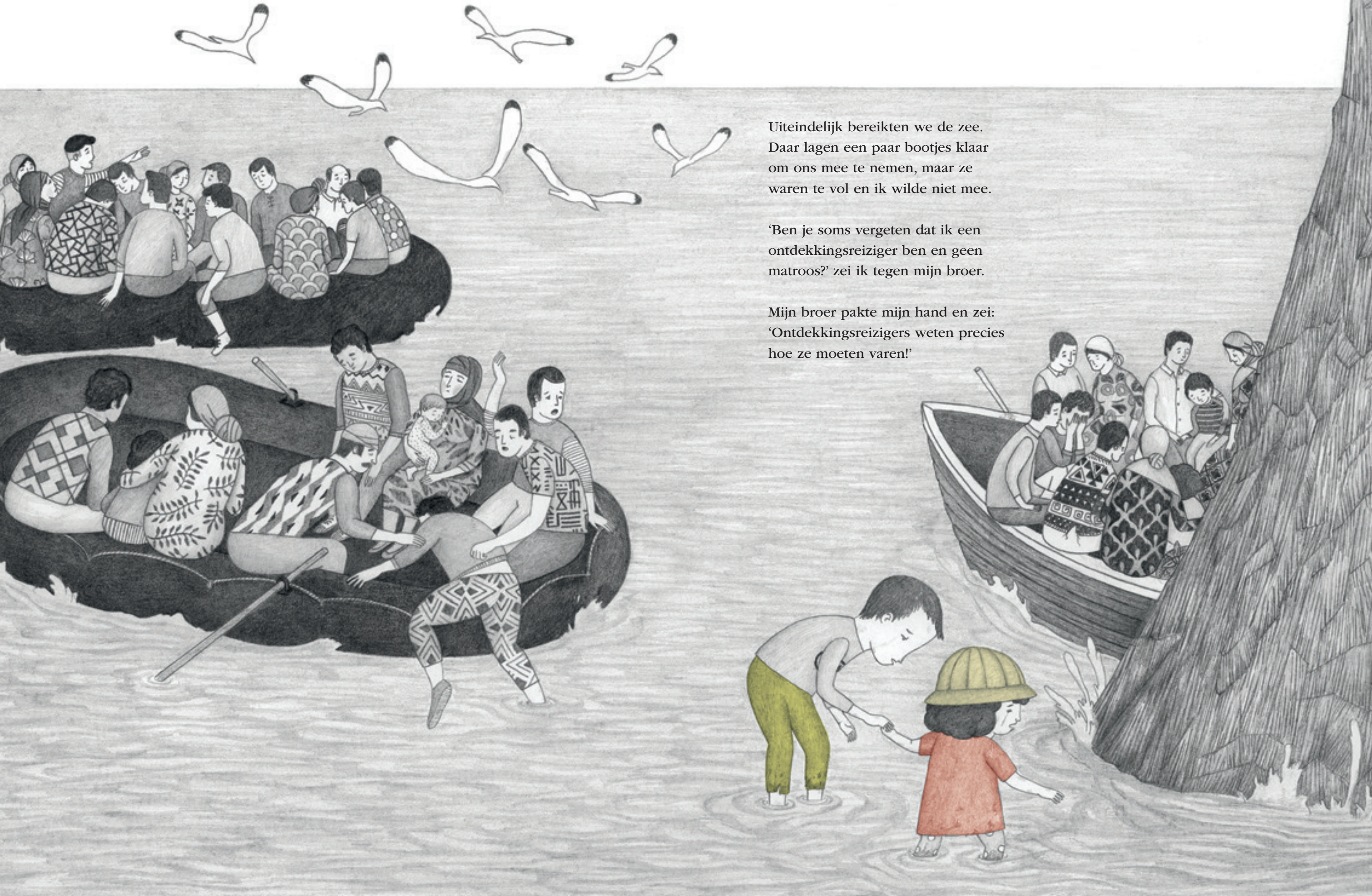
'Ik weet het niet. Ik bedoel, ik heb
het boek nog niet helemaal gelezen.
Misschien belanden ze wel in de
stad van de ontdekkingsreizigers.'

Mijn broer maakte me vroeg in de ochtend wakker.
'Het is tijd om op pad te gaan, ontdekkingsreiziger!'

Ik dacht na. 'Maar ons huis dan?' vroeg ik fronsend.

Mijn broer deed mijn rugzak op mijn rug en wees
naar het boek. 'Een ontdekkingsreiziger draagt
zijn huis op zijn rug, net als een slak!'

Uiteindelijk bereikten we de zee.
Daar lagen een paar bootjes klaar
om ons mee te nemen, maar ze
waren te vol en ik wilde niet mee.

‘Ben je soms vergeten dat ik een
ontdekkingsreiziger ben en geen
matroos?’ zei ik tegen mijn broer.

Mijn broer pakte mijn hand en zei:
‘Ontdekkingsreizigers weten precies
hoe ze moeten varen!’

Plotseling sloeg onze boot om door een grote golf. Met moeite probeerden we boven water te blijven.

Mijn broer hield me stevig vast en zei: 'Zwemmen... zwemmen! Als een matroos geen boot meer heeft, zwemt hij als een vis!'